

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ

นักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 ด้วยอรรถลักษณะวิธี

Development of English Language Teaching and Learning for Nursing Students in the 21st Century Using a Genre-Based Approach

อุดมกฤษฎี ศรีนนท์ ปร.ด. *

Udomkrit Srinon, Ph.D. *

รัศมี ศรีนนท์ ปร.ด. **

Rassamee Srinon, Ph.D. **

อศนีย์ วันชัย ปร.ด. ***

Ausanee Wanchai, Ph.D***

วิมลมาส ตังบุญ พย.ม. ****

WimonmaTingboon, MNS. ****

บทคัดย่อ

จุดประสงค์ของบทความนี้เพื่อให้ความรู้และสร้างความเข้าใจต่อกระบวนการการสอนภาษาอังกฤษด้วยอรรถลักษณะวิธี (Genre - based approach) ซึ่งครอบคลุมการประยุกต์ใช้ขั้นตอนของวงจรการเรียนการสอนในชั้นเรียนในบริบทของการเรียนการสอนด้านพยาบาลศาสตร์ ผู้เขียนได้เน้นถึงความสำคัญและกระบวนการแห่งวงจรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครอบคลุมขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างบริบทในการเรียนรู้ (Building the context) 2) การแสดงแบบตัวอย่างและการถอดรื้อข้อความ (Modelling and deconstruction of text) 3) การร่วมกันสร้างข้อความ (Joint construction of text) 4) การสร้างข้อความอย่างอิสระ (Independent construction of text) 5) การเชื่อมโยงข้อความไปสู่ข้อความที่เกี่ยวข้อง (Linking to related texts) ในตอนท้ายของบทความผู้เขียนได้กล่าวถึงข้อจำกัดของอรรถลักษณะวิธี รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ ในการประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบอรรถลักษณะวิธีอย่างเหมาะสม ในบริบทของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์

คำสำคัญ: อรรถลักษณะวิธี การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์

* อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
Instructor, Department of English, Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

** พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี
Registered Nurse: Senior Professional Level, Maternal and Child department Boromarajonani College of Nursing, Ratchaburi

*** พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช

*** Registered Nurse: Senior Professional Level, Boromarajonani College of Nursing Buddhachinaraj

**** พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ ภาควิชาการพยาบาลแม่และเด็ก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ราชบุรี

**** Registered Nurse: Senior Professional Level, Maternal and Child department Boromarajonani College of Nursing, Ratchaburi

Abstract

The aims of this article are to contribute some knowledge and offer understanding on English teaching process of a Genre – Based Approach which includes applications of stages of teaching learning cycle in the approach concerned in the context of nursing teaching and learning . The authors focus on the importance and the process of language teaching and learning cycle which encompasses five main stages; 1) Building the context 2) Modeling and deconstruction of text 3) Joint construction of text 4) Independent construction of text 5) Linking to related texts. In the final part of the paper, the authors discuss limitations of the approach and then offer some recommendations on how to appropriately apply it into the context of English language teaching and learning to nursing students appropriately.

Key words: Genre based approach, English language teaching, Nursing students

บทนำ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทและความสำคัญต่อทุกสาขาอาชีพ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนานไม่น้อยกว่า 100 ปีจนถึงศตวรรษที่ 21 ณ ขณะปัจจุบันนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสาขาพยาบาลศาสตร์ เป็นอีกหนึ่งสาขาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในระบบการดูแลสุขภาพของประชากรไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ประเทศทั้งในด้านการพัฒนาองค์ความรู้และระบบที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพและการบริการด้านสุขภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสาขาพยาบาลศาสตร์¹⁻³ พบว่า สมรรถนะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์โดยทั่วไปยังอยู่ในระดับต่ำและมีปัญหาอุปสรรคในการเรียนรู้ ต้องได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการสอนและการเรียนรู้ใหม่มากเพื่อให้สอดคล้องและตอบโต้กับสมรรถนะด้านการใช้ภาษาต่างประเทศในบริบทของการพยาบาล รวมถึง

การตอบสนองต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษและการบริการด้านการพยาบาลให้กับผู้รับบริการทั้งในระดับชาติและนานาชาติมากขึ้น งานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ยังต้องมีการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์อย่างต่อเนื่อง โดยต้องแสวงหาวิธีการเรียนรู้ใหม่ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นไป ทั้งนี้ยังเป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษในบริบทของการศึกษาหาความรู้ การทำงานและการบริการด้านการพยาบาลแก่ผู้รับบริการทั้งชาวไทยและต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ท่ามกลางสังคมและวัฒนธรรมการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การแสวงหาวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับบริบทของการเรียนรู้ในสาขาพยาบาลศาสตร์จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาของผู้เรียนที่มีความหลากหลายและพื้นฐานการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre based approach)

มีงานวิจัยมากมายที่แสดงประโยชน์หรือข้อดีของการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธีในบริบทต่างๆ ทั้งต่างประเทศและในประเทศนับตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1980 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน บทความนี้จะนำเสนอผลงานวิจัยบางส่วนในด้านนี้ในช่วงไม่เกิน 10 ปีย้อนหลัง ทั้งนี้เพื่อจะได้เห็นนวัตกรรมและวิวัฒนาการล่าสุดของการประยุกต์ใช้อรรถลักษณะวิธีในบริบทต่างๆ

ในบริบทการวิจัยในต่างประเทศนั้น พบว่า Luu Trong Tuan⁴ ได้ทำการศึกษาวิจัยผลกระทบของการใช้อรรถลักษณะวิธีในด้านการเขียนกับผู้เรียนชาวเวียดนามและศึกษาความคิดเห็นต่อการประยุกต์ใช้อรรถลักษณะวิธีในการพัฒนาการเขียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีสมรรถนะเพิ่มขึ้นในการควบคุมการใช้ลักษณะของภาษาที่สำคัญในแง่จุดประสงค์ทางสังคม ลักษณะทางภาษาและโครงสร้างของข้อความ (Schematic structure) การประยุกต์ใช้การเขียนข้อความแบบเล่าเรื่องในอดีต (the re-count genre) เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้

ในบริบทของประเทศไทยนั้น Srinon⁵ ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนิสิตไทยโดยใช้อรรถลักษณะวิธี (Genre based pedagogy) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตสามารถพัฒนาการเขียนเรียงความโต้แย้งแบบด้านเดียว (Exposition texts) และเรียงความโต้แย้งแบบสองด้าน (Discussion texts) ได้ในระดับที่น่าพอใจ โดยนิสิตสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียนและสามารถนำโครงสร้างทางข้อความ (Generic structure) มาใช้พัฒนางานเขียนของตนเองได้เป็นอย่างดีและน่าพอใจ นอกจากนั้นแล้ว Payaprom⁶ ได้ทำการศึกษาวิจัยการใช้อรรถลักษณะวิธีในการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวไทย พบว่า การใช้วิธีการดังกล่าวมีผลกระทบเชิงบวกต่อผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ ยังพบ

ว่า ผู้เรียนในทัศนคติที่ดีต่อวิธีการดังกล่าว เพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและจุดประสงค์ของข้อความได้ดี อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ก็เสนอแนะว่า อาจจะมีการขยายและประยุกต์ใช้วิธีการนี้ในบทสนทนาที่ขยายความมากขึ้น (Extended dialogues) เพื่อให้อรรถลักษณะวิธีจะมีผลอย่างไรบ้างต่อการเรียนรู้ด้านอภิปาษา (Metalanguage) ของผู้เรียน

ในปี ค.ศ. 2013 Ismail Ibrahim Elshirbini Abd-ElFatah Elashri⁷ ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้อรรถลักษณะวิธี (Genre based approach) ในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศอียิปต์ ใช้กระบวนการวงรอบการเรียนการสอน (Teaching Learning Cycle) เป็นเครื่องมือสำคัญในการถอดแบบการเรียนรู้ (Scaffolding) ผลการวิจัยได้แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า อรรถลักษณะวิธีช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้ดีและนักเรียนก็มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้วิธีการดังกล่าว

ในปี ค.ศ. 2014 Yadollah Alidoost et. Al.⁸ ได้ทำการศึกษาอรรถลักษณะวิธีโดยใช้ Teaching Learning Cycle ในการพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาในประเทศอิหร่าน โดยมีการเปรียบเทียบคะแนน Pre-test, Post-test ผลการศึกษาพบว่า คะแนนหลังการเรียน Post – test ของนักศึกษาดีกว่าคะแนนก่อนเรียน Pre-test ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า การสอนแบบเข้มข้นของครูโดยใช้ Teaching Learning Cycle มีประโยชน์และช่วยให้นักศึกษาสามารถแยกแยะประเภทของข้อความ (Texts) ต่างๆ ได้ดีและทำให้นักศึกษาคำนึงถึงจุดประสงค์ทางด้านการสื่อสารของข้อความต่างๆ (Communicative purposes) ได้ดี นอกจากนี้ ระดับความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก็เพิ่มขึ้นและนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเขียน

ในปี ค.ศ. 2015 LIANG Enli⁹ ได้ทำการศึกษาการใช้ Genre – based curriculum cycle ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ building knowledge of the field (การสร้างองค์ความรู้ในสาขา), Modeling of the text (การแสดงผลแบบข้อความ), Joint construc-

tion (การร่วมกันสร้างข้อความ), Independent writing (การสร้างข้อความอย่างอิสระ) ในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการเหล่านี้ใช้ได้ผลดีในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังมีปัญหาบางประการที่เกิดการขาดความเข้าใจในด้านความรู้ในกระบวนการ การข้ามขั้นตอนช่วงการสาธิตข้อความ (Modeling phase) ความผิดพลาดของครูผู้สอนในขั้นของการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อความ (Schematic structure) กระบวนการถอดโครงสร้างข้อความที่ยังไม่เพียงพอ (Insufficient scaffolding) และในปี ค.ศ. 2016 Yilong Yang¹⁰ ได้ทำการศึกษาวิจัย โดยการพยายามประยุกต์ใช้อรรถลักษณะวิธีในการพัฒนาการเขียนของนักศึกษาที่อยู่ในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง English as second languages (ESL) ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการศึกษาวិชาญพบว่า การเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธีมีประโยชน์หลายประการ เช่น การบูรณาการด้านการเรียนรู้ภาษาและความรู้ทางด้านวัฒนธรรม การเขียนที่เน้นทั้งกระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Results) การเน้นปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ และการนำไปสู่การส่งเสริมความเข้าใจระหว่างการอ่านและการเขียน

จากการทบทวนวรรณกรรมด้านการใช้อรรถลักษณะวิธีในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า อรรถลักษณะวิธีมีประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมาก ถ้าหากมีการนำกระบวนการหรือวงจรการเรียนการสอน (Teaching Learning Cycle) ไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในบริบทต่างๆ

กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre based approach)

วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มีมากมายหลากหลายวิธีตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ในยุคช่วงก่อนวิธีการ (Pre-method era) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเน้นการสอนที่เป็นวิธีการ

เดียว เช่น การสอนที่เน้นการฟัง-พูด (Audio-lingual method) การสอนที่เน้นโครงสร้างไวยากรณ์และการแปล (Grammar – translation method) การสอนภาษาที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ส่วนยุคหลังวิธีการ (Post- method era) จนกระทั่งยุคปัจจุบันจะเน้นการสอนแบบบูรณาการวิธีการต่างๆ (Integrated approach/mixed method) เข้าด้วยกัน¹¹ ซึ่งแต่ละวิธีก็มีทั้งข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบหนึ่งที่ได้รับคามนิยมและเป็นที่สนใจอย่างกว้างขวางในต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 จนถึงปัจจุบันซึ่งมีการปรับปรุงวิธีการและกระบวนการมาตลอด คือวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นประเภทหรือลักษณะของข้อความ (Text types) หรือวิธีการซึ่งเรียกชื่อเป็นภาษาไทยว่า อรรถลักษณะวิธี (Genre - based approach) วิธีนี้การเรียนการสอนแบบนี้ จะเน้นไปที่การทำความเข้าใจกับประเภทของข้อความ (Text types) และการสร้างความหมาย (Meaning making) ทางภาษา ตลอดจนถึงกระบวนการสื่อสารที่เกิดจากการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติเพื่อวัตถุประสงค์ทางด้านสังคม (Social purposes) และบริบทการเรียนรู้ต่างๆ ในสถานการณ์และวัฒนธรรม (Context of situation and context of culture)

ในกระบวนการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธีนั้น มีคำหลักที่สำคัญคือคำว่า Genre (มองเรื่อง) ซึ่งเป็นคำที่รากศัพท์มาจากภาษาฝรั่งเศส หมายถึงรูปแบบ (Form) หรือประเภท (Type) ซึ่ง Martin¹² หนึ่งในผู้นำและนักการศึกษาด้านภาษาศาสตร์และภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้ให้คำนิยามคำว่า Genre ในบริบททางด้านภาษาศาสตร์ทางการศึกษาว่า Genre หมายถึงการทำกิจกรรมหรือการสื่อสารต่างๆ แบบมีเป้าหมายและขั้นตอนเพื่อที่จะให้สำเร็จวัตถุประสงค์ โดยเน้นไปที่บริบททางด้านวัฒนธรรม (A genre is a “staged purposive activity undertaken to accomplish some goal/s...they

have the character due to the context of the culture in which they are found) กล่าวคือการเรียนรู้ภาษาตามแนวนี้คือ การทำความเข้าใจในลักษณะของภาษาที่ใช้และพบเห็นในบริบทต่างๆ ที่ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการถอดแบบการเรียนรู้ (Scaffolding process)^{13,14} ที่เป็นระบบโดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในรูปแบบการควบคุมหรือพึ่งพาการช่วยเหลือจากครูผู้สอนก่อนในลำดับแรกจนกระทั่งไปสู่การเรียนรู้แบบอิสระด้วยตนเองในที่สุด

อรรถลักษณะวิธี (Genre - based approach) มีพัฒนาการในยุคช่วงปี ค.ศ.1970 โดยมีพัฒนาการมาจากกลุ่มภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics) ซึ่งมีศาสตราจารย์ด้านภาษาศาสตร์ที่ชื่อว่า M.A.K Halliday เป็นผู้นำและในยุคต่อมาทฤษฎี Genre ก็ได้รับการพัฒนาและนำมาประยุกต์ใช้ในวงการศึกษานักภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics, SFL) เช่น J.R. Martin, David Rose, Beverly Derewianka, P.R.R. White ในช่วงยุคเริ่มต้นของการเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธีนั้น กลุ่มนักภาษาศาสตร์ดังกล่าวได้พัฒนารอบทฤษฎีของ Genre ขึ้นมา โดย Genre นั้นเป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการทำเนียบการใช้ภาษา (Register) และภาษา (Language) ในกรอบทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับ Genre ดังกล่าว กลุ่มนักภาษาศาสตร์ SFL ซึ่งนำโดย J.R. Martin ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ด้านภาษาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยซิดนีย์ (University of Sydney) ประเทศออสเตรเลียก็ได้พัฒนาระบบวงจรรอบในการเรียนและการสอน (Teaching Learning Cycle) ภายใต้กรอบของทฤษฎี Genre โดยเน้นการวิเคราะห์ภาษาและการทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคม (Social purposes) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และในมหาวิทยาลัย จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกทั้งในทวีปยุโรปและเอเชีย และได้

รับการขนานนามว่า Sydney School Genre หรือ Sydney School's Genre-Based Pedagogy

ขั้นตอนเหล่านี้ได้ถูกนำไปใช้ครั้งแรกกับครูและนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในรัฐ New South Wales ในประเทศออสเตรเลียในโครงการ The Metropolitan East Region of Sydney's Disadvantaged Schools Program (DSP) ในปี ค.ศ. 1988^{15,16} ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

ภายหลังกระบวนการนี้ได้รับพัฒนาและปรับปรุงโดยศาสตราจารย์ J.R. Martin และ David Rose ผู้นำทางด้านทฤษฎี Genre ใน SFL โดยสรุปขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ดังนี้คือ

ขั้นตอนที่ 1 การถอดแบบ (Deconstruction)

โครงสร้างของข้อความหรือประเภทของข้อความ โดยที่ผู้เรียนสำรวจและวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา ลักษณะของภาษาที่ใช้ในข้อความ จากนั้นก็เปรียบเทียบข้อความที่เป็นโมเดล (Modeled text) กับประเภทของข้อความหรือ Text types อื่นๆ

ขั้นตอนที่ 2 การร่วมกันสร้างหรือเรียนรู้

ข้อความร่วมกัน (Joint construction) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนร่วมกันสร้างข้อความในการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น อาจจะเป็นการเขียนหรือการพูดข้อความโดยดูภาพรวมของข้อความ (Whole text construction) ในกระบวนการนี้ ครูผู้สอนก็จะค่อยๆ ลดบทบาทการควบคุมลง โดยนักเรียนเริ่มมีอิสระในการเรียนรู้และสร้างข้อความทางภาษาร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างข้อความทางภาษา

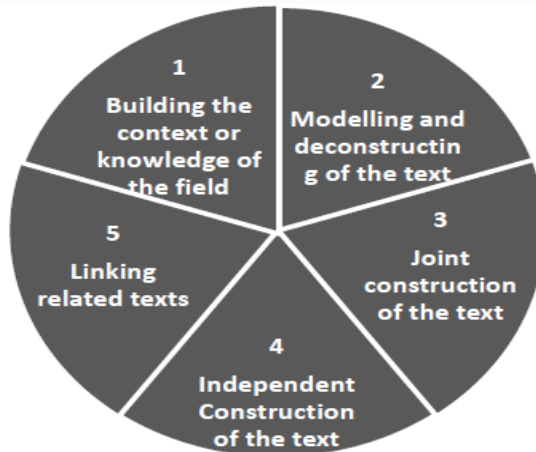
อย่างอิสระเสรี (Independent construction) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถเขียนข้อความเพื่อการสื่อสารทางภาษาอย่างเป็นอิสระ โดยที่ผู้เรียนมีอิสระในการทำงานกับข้อความทางภาษาและมีการวัดประเมินผลในการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียน

กระบวนการหรือขั้นตอนทั้งสามนี้ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ภาษาแบบอรรถลักษณะวิธี อย่างไรก็ตามในยุคต่อมา ได้มีการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการการเรียนรู้แบบนี้ โดยมีการขยายแนวคิด

และขั้นตอนออกเป็นอีก 4 ขั้นตอน

ในช่วงปี ค.ศ. 1998 Feez และ Joyce¹⁷ เป็นผู้พัฒนาทฤษฎีรุ่นต่อมาในกลุ่มทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบและหน้าที่ (SFL) ได้ร่วมกันพัฒนาและปรับปรุงวงรอบการเรียนรู้การสอนนี้ โดยที่ยังคงขั้นตอนทั้งสามไว้ คือ ขั้น Deconstruction, Joint

construction และ Independent construction ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของวิธีการสอนแบบนี้ โดยเพิ่มสองขั้นตอนเข้ามาคือ ขั้นตอน Building the context or knowledge of the field และขั้นตอน Linking related texts รวมแล้วเป็น 5 ขั้นตอนดังแผนภูมิภาพต่อไปนี้

แผนภูมิภาพที่ 1 ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน - Stages of Teaching Learning Cycle (Feez and Joyce, 1998) อ้างอิงจากงานของ Asep Sietadi¹⁸

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างบริบทในการเรียนรู้ (Building the context)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนก่อนการเข้าสู่บทเรียน ครูผู้สอนแนะนำและพาผู้เรียนเข้าสู่บริบททางสังคมแห่งการเรียนรู้โดยใช้ข้อความหรือประเภทของข้อความสื่อจริง (Authentic text types) ต่างๆ โดยผู้เรียนสำรวจลักษณะของบริบททางวัฒนธรรมโดยทั่วไปของข้อความว่า เป็นข้อความแบบใด เช่น บทความเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และตรวจสอบสถานการณ์ในบทความว่า เป็นบทความที่มีทำเนียบทางภาษา (Register) อย่างไร เป็นบทความที่เป็นทางการหรือทั่วไปซึ่งถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การแสดงแบบและถอดโครงสร้างข้อความ (Modeling and deconstructing the text)

ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนก็จะสำรวจโครงสร้างทาง

ภาษาหรือลักษณะทางภาษาของข้อความที่นำมาเป็นแบบในการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการเปรียบเทียบข้อความที่นำมาเป็นแบบกับตัวอย่างข้อความหรือลักษณะข้อความประเภทอื่นๆ

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างข้อความร่วมกัน (Joint construction of the text)

ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนก็จะเริ่มสร้างตัวอย่างทั้งหมดของข้อความร่วมกัน โดยที่ครูผู้สอนจะค่อยๆ ลดบทบาทของการควบคุมการเรียนรู้ของผู้เรียนลง ผู้เรียนจะมีโอกาสที่ควบคุมหรือสร้างสรรค์ข้อความทางภาษาด้วยตนเองมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างข้อความอย่างอิสระเสรี (Independent construction of the text)

ในขั้นตอนนี้ จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ทำงานกับข้อความอย่างเป็นอิสระ กล่าวคือ ผู้เรียนอาจจะทำงานแบบรายบุคคลหรือทำงานร่วมกันกับ

เพื่อนเป็นกลุ่มในอภิปรายหรือระดมความคิดร่วมกัน เพื่อสร้างข้อความใหม่ทางภาษาขึ้นมาโดยอาจจะอยู่ในรูปของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ประเด็นสำคัญในกระบวนการนี้ คือ การประเมินการแสดงออกของผู้เรียนโดยครูผู้สอน โดยประเมินจากความสำเร็จในการเรียนรู้ (Achievement assessment)

ขั้นตอนที่ 5 การเชื่อมโยงข้อความไปสู่ข้อความที่เกี่ยวข้อง (Linking to related texts)

ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้มีโอกาสสำรวจว่าสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ในกระบวนการเรียนรู้นี้เกี่ยวข้องกับหรือสัมพันธ์กับข้อความอื่นๆ ในบริบทเดียวกันอย่างไร และสำรวจว่า วงรอบการเรียนรู้ในอนาคตหรืออดีตนั้นเป็นอย่างไร หรือมีสัมพันธ์กันอย่างไร

จากกระบวนการหรือวงรอบการเรียนรู้การสอนทั้ง 5 ขั้นตอนนี้ จะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะค่อยๆ พัฒนาการเรียนรู้ทางด้านภาษาของตนเองอย่างเป็นอิสระในขั้นตอนสุดท้ายซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองได้ (Autonomous learner) ในที่สุด ในส่วนของการประยุกต์ขั้นตอนการเรียนการสอนเหล่านี้ในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสาขาพยาบาลศาสตร์นั้นสามารถนำไปใช้ได้กับทักษะ คณะผู้เขียนขอยกตัวอย่างการทักษะการเขียนในบริบทพยาบาลศาสตร์ เช่น การบันทึกทางการแพทย์แบบชี้เฉพาะ (Focus charting) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างบริบทในการเรียนรู้ (Building the context) ผู้สอนนำนักศึกษาเข้าสู่บทเรียนโดยการดูวิดีโอภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการทำงานของพยาบาลในเวิร์ดการพยาบาลซึ่งรวมถึงการเขียนบันทึกทางการแพทย์ผู้ป่วย เช่น การเขียนชาร์ตการพยาบาล หลังจากนั้น ผู้สอนและนักศึกษาร่วมกันอภิปรายเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การแสดงแบบและถอดโครงสร้างข้อความ (Modeling and deconstructing the text) ขั้นตอนนี้ ผู้สอนแสดงข้อความด้านการเขียนบันทึกพยาบาลให้นักศึกษาดู โดยวิเคราะห์แต่ละส่วนของข้อความในรายงานว่าประกอบขึ้นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างข้อความร่วมกัน

(Joint construction of the text) ขั้นตอนนี้ นักศึกษาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือคู่และร่วมกันวิเคราะห์ข้อความโดยศึกษาโครงสร้างของข้อความ (Generic structure) ความหมายและภาษาโดยผู้สอนค่อยๆ ลดบทบาทจากผู้ควบคุมเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (facilitator)

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างข้อความอย่างอิสระเสรี (Independent construction of the text) ขั้นตอนนี้ นักศึกษาทำงานร่วมกันอย่างอิสระเป็นกลุ่มหรือคู่ในเขียนรายงานการพยาบาลใหม่ที่เป็นของตนเอง โดยที่ ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 การเชื่อมโยงข้อความไปสู่ข้อความที่เกี่ยวข้อง (Linking to related texts) ขั้นตอนนี้ นักศึกษาเชื่อมโยงการเรียนรู้การเขียนบันทึกทางการแพทย์เป็นภาษาอังกฤษไปสู่บริบทการเรียนรู้ทางการแพทย์อื่นๆ และสำรวจวงรอบการเรียนรู้ที่ผ่านมาและที่จะเกิดขึ้นในอนาคตร่วมกัน

จากสิ่งที่นำเสนอดังกล่าวขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษก้าวหน้า (Progressive English) ซึ่งผู้เรียนเป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ต้องพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษและไวยากรณ์ กริยาเพื่อการสื่อสารเชิงสังคมและเชิงวิชาการในสภาพที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในสังคมในบริบทเชิงวิชาการ ดังนั้น ในฐานะหนึ่งในผู้เขียนเป็นผู้ประสานงานรายวิชานี้ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ราชบุรี จึงได้ประสานกับผู้สอนเรื่องการบันทึกทางการแพทย์แบบชี้เฉพาะ (Focus charting) เป็นรูปแบบการบันทึกการพยาบาลระบบชี้เฉพาะที่เป็นการบันทึกการพยาบาลที่บอกให้ทราบถึงปัญหาของผู้ป่วย สิ่งที่มีผู้ป่วยต้องการหรือสภาพผู้ป่วยซึ่งอาจเป็นอาการหรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงประกอบด้วย 1) การบันทึกเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ป่วย (DATA) 2) การปฏิบัติการพยาบาลเพื่อแก้ไขปัญหของผู้ป่วย (Action) 3) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยหรือการประเมินผลการตอบสนองต่อการพยาบาลรวมทั้งผลงานรักษา (Response)

ซึ่งเรียกรูปแบบการบันทึกแบบนี้ว่า DAR ต่อมาได้มีการพัฒนารูปแบบการบันทึกแบบ DAE (Data Action Evaluation) หรือ AIE (Assessment Intervention Evaluation) หรือ PIE (Problem Intervention Evaluation)¹⁹ และให้นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ฝึกการเขียนบันทึกทางการพยาบาลแบบชี้เฉพาะ (Focus Charting) แบบ AIE โดยมีการวิเคราะห์พยาธิสภาพก่อให้เกิด

ปัญหาของผู้คลอดครั้งแรกในระยะที่ 1 ของการคลอด ดังนี้

Focus 1 : วิดกกังวลเกี่ยวกับการคลอด

A : ผู้คลอดครั้งแรก รับใหม่บอกว่ารู้สึกเจ็บครรภ์ Pain score=3 ตรวจภายใน ปากมดลูกเปิด 2 cm effacement 90% station 0 MI มีUterine contraction : Interval 3' 30'' Duration 30'' Severity 1+

I : อธิบายเกี่ยวกับสถานที่ อธิบายกระบวนการคลอด สอนการใช้เทคนิคการหายใจ สอนการเบ่งที่ถูกต้อง ให้กำลังใจ

E : ผู้คลอดรับทราบข้อมูล ปฏิบัติตามคำแนะนำได้

Focus 2 : เพื่อให้ความก้าวหน้าของการคลอดเป็นไปตามปกติ

A : ผู้คลอดครั้งแรก รับใหม่บอกว่ารู้สึกเจ็บครรภ์ Pain score=5 ตรวจภายใน ปากมดลูกเปิด 4 cm effacement 100 % station 0 MI มีUterine contraction : Interval 3' 10'' Duration 45'' Severity 2+ คลำได้ก้อนนิ่มเหนือหัวหน้า

I : กระตุ้นผู้ป่วยใช้เทคนิคการหายใจ อยู่เป็นเพื่อนนวดสัมผัสบริเวณก้นกบ จัดให้นอนศีรษะสูงหรือให้ผู้ป่วยคลุกคลีเดิน กระตุ้นให้ปัสสาวะ ปล่อยโยนให้กำลังใจ

E : ผู้คลอดรับทราบข้อมูล ปัสสาวะออกประมาณ 600 ซีซี ปฏิบัติตามคำแนะนำได้

Focus 3 : ไม่สุขสบายจากการเจ็บครรภ์คลอด

A : ผู้คลอดบอกว่ารู้สึกเจ็บครรภ์มาก Pain score = 9 นอนบิดตัวไปมา มี Uterine contraction : Interval 2' 30'' Duration 50'' Severity 2+

I : กระตุ้นผู้ป่วยใช้เทคนิคการหายใจ อยู่เป็นเพื่อนนวดสัมผัสบริเวณก้นกบ ปล่อยโยน ให้กำลังใจ

E : ผู้ป่วยรับทราบข้อมูล ปฏิบัติตามคำแนะนำได้ยังคงนอนบิดตัวไปมา ไม่ร้องเอะอะโวยวาย

ข้อจำกัดของการเรียนการสอนแบบวรรณกรรมวิธี (Genre based approach)

แม้ว่าวรรณกรรมวิธีจะมีประโยชน์อย่างมากในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนดังกล่าวแล้วข้างต้น กระนั้นก็ตาม มีข้อจำกัดบางอย่างในการนำวิธีการนี้ไปใช้ กล่าวคือ วิธีการนี้เป็นวิธีการที่เน้นที่การเข้าใจโครงสร้างของภาษาผ่านกระบวนการถอดแบบ (Scaffolding process) และกระบวนการมุมมองทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Socio linguistics) ที่เน้นวัตถุประสงค์มิติทางสังคมและการสื่อสาร (Social purposes/ Social semiotic perspectives) ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องเข้าใจหลักการและวิธีการสอนอย่างถ่องแท้ผ่านกระบวนการฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญในวิธีนี้ เพราะถ้าหากผู้สอนไม่เข้าใจหลักการและวิธีการแล้ว ก็อาจนำไปสู่การปฏิบัติการสอนที่อาจจะมีผิดไปจากธรรมชาติของการเรียนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์และจุดประสงค์ทางสังคมและวัฒนธรรมได้ ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของวิธีการสอนแบบนี้ คือ การสอนในขั้นตอนต่างๆ นั้น อาจจะใช้เวลาพอสมควรเพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้มีเวลาเพียงพอในการผลิตงานทางภาษาทั้งในรูปแบบส่วนบุคคลหรืองานกลุ่ม²⁰ ดังนั้น การให้เวลาที่พอเพียงในการสอนแต่ละขั้นตอนนั้น จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก กระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนต้องสามารถยืดหยุ่นได้ ไม่ยึดติดกับเงื่อนไขเวลาของการสอนในแต่ละคาบตามกรอบของหลักสูตรหรือจุดประสงค์ของรายวิชาจนมากเกินไป ครูผู้สอนต้องมีความยืดหยุ่นในการสอน อดทนต่อการเรียนรู้และการแสดงออกของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน และต้องมั่นใจว่าผู้เรียนเรียนรู้ไปตามระบบและขั้นตอนอย่างครบถ้วน

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งที่สำคัญในการสอนด้วยวิธีนี้นี้ก็คือ การวิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในข้อความ (Texts) นั้นเป็นกระบวนการที่เป็นมุมมองจากทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงหน้าที่และระบบ (Systemic functional linguistics) ที่เน้นบริบทของวัฒนธรรม (Context of culture) และบริบทของสถานการณ์ (Context of situation) ดังนั้น ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจและรอบรู้ในวัฒนธรรมทางด้านภาษาของเจ้าของภาษาในระดับที่ดี เพราะการสอนและการเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างถูกต้องและเหมาะสมจะนำไปสู่การตีความและความเข้าใจในวัฒนธรรมนั้นๆ อย่างถูกต้องและจะนำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟังหรือผู้รับสารในที่สุด

ข้อเสนอแนะและการประยุกต์ใช้การเรียนการสอนแบบอรรถลักษณะวิธี (Genre-based approach) กับนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์

การเรียนการสอนในสาขาพยาบาลศาสตร์นั้นเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านการพยาบาล ผู้ป่วยและการให้บริการด้านสุขภาพ การเรียนการสอนในสาขานี้เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากทั้งในแง่ทฤษฎีและการปฏิบัติ ดังนั้น การนำข้อความ บทความหรือสถานการณ์ (Texts/ Situations) ที่เป็นภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการพยาบาลมาใช้สอนเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง การใช้อรรถลักษณะวิธี (Genre-based approach) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษในวิชาชีพพยาบาลทุกทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งนี้ การเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าวสามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์หาเหตุผล การทำงานเป็นกลุ่ม

การสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในด้านการสื่อสารระหว่างบุคคลและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการค้นคว้าความรู้และเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านภาษาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกแห่งการทำงานและการสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพการพยาบาลให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติอารยะประเทศในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้สอนทำได้โดยการมอบหมายงานให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการจากตำรา หนังสือ บทความวิจัย บทความวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษประกอบการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาทิเช่น ถ้ามีการทำรายงานตามใบงานต้องแนบเอกสารดังกล่าว และการฝึกภาคปฏิบัติต้องมีการมอบหมายงานเช่นเดียวกัน เมื่อผู้เรียนได้ฝึกการใช้ทักษะภาษาอังกฤษบ่อยๆ จนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันแล้ว จะทำให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเรียนรู้ภาษาอังกฤษพร้อมพัฒนาทักษะอย่างเป็นธรรมชาติ

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนมีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า บทความวิชาการนี้จะช่วยสร้างความรู้และความเข้าใจที่ดีสำหรับครูหรืออาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษหรือรายวิชาทางด้านการพยาบาลต่อการนำอรรถลักษณะวิธีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ในระดับชั้นต่างๆ บนพื้นฐานของความรู้ ความเข้าใจในทฤษฎีและการปฏิบัติการสอนที่ถูกต้องตามขั้นตอนและกระบวนการเรียนการสอน (Teaching-Learning Cycle) ทั้งนี้ เพื่อให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผลและนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์มีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่ดีมากยิ่งขึ้นเพื่อการสื่อสารในบริบทของการเรียนและการทำงานในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. เมธาวี ตันวันนะพงษ์ และวิสรุทธิ์ จางศิริกุล .การศึกษาระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 2: 2557; บูรณาการสหวิทยาการงานวิจัยสู่มาตรฐานสากล: Integrated interdisciplinary research towards International Standards. 2557.
2. Wilasinee Yonwikai. การพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของพยาบาลไทย เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการแพทย์ได้อย่างยั่งยืน. Stamford Journal. January - May 2013; 5(1).
3. สุทธนันท์ กัลป์กะ และขวัญตา ภูริวิทยาธีระ.การพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในนักศึกษาพยาบาลรามธิบดีพยาบาลสาร. พฤษภาคม-สิงหาคม 2559:123-133.
4. Luu Trong Tuan .Teaching Writing through Genre-based Approach. Theory and Practice in Language Studies. November 2011;11(1):1471-8.
5. Srinon, Udom. A longitudinal study of developments in the academic writing of Thai university students in the context of a genre based pedagogy [dissertation]: University of Adelaide, Australia; 2011.
6. Payaprom, Sudarat .The Impact of a genre- based approach on English Language Teaching in an EFL tertiary context in Thailand [dissertation]: University of Wollongong , Australia; 2012.
7. Ismail Ibrahim Elshirbini Abd-ElFatah Elashri .The Effect of the Genre-Based Approach to Teaching Writing on the EFL Al-Azhr Secondary Students' Writing Skills and their attitudes towards writing [dissertation]: Mansoura University, Egypt; 2013.
8. Yadollah Alidoost et al. A genre –based teaching approach to academic writing: describing visually presented information in graphs and charts. International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World (IJLLALW). February 2014; 5(2):97-104.
9. LIANG Enli .Implementing Genre-Based Curriculum Cycle in Teaching Writing in Secondary School Settings. Studies in Literature and Language. 2015; Volume 10(1):47-50.
10. Yilong, Yang. Teaching Chinese College ESL Writing: A Genre-based Approach. English Language Teaching. 2016; Volume 9(9):36-44.
11. Richards, Jack C., and Theodore Rodgers. Approaches and Methods in Language Teaching Second Edition. New York: Cambridge University Press. 2001.
12. J R Martin. Genre and literacy - modelling context in educational linguistics. Annual Review of Applied Linguistics. *Language in Education*; 2012:133-159.
13. Hammond, J (ed.). *Scaffolding: Teaching and learning in language and literacy education* (pdf 1.3 MB). PETAA: Sydney; 2001.

14. Gibbons, P. Scaffolding language, scaffolding learning: Teaching second language learners in the mainstream classroom. Heinemann: Portsmouth; 2002.
15. Callaghan & Rothery . The action pack: Activities for teaching factual writing NSW Department of School Education. Metropolitan East Disadvantaged Schools Program: NSW DSE. Erskineville; 1988.
16. Derewianka, B. .Exploring how texts work. Sydney: Primary English Teaching Association. 1990.
17. Feez, S. & Joyce, H. Text-based syllabus design. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research: Macquarie University; 1998.
18. Asep Setiadi. Improving students' writing skill through the genre- based approach in grade XI/S3 of sman 1 plerte [dissertation]: Yogyakarta State University, Indonesia; 2014.
19. พรศิริ พันธสี. กระบวนการพยาบาล & แบบแผนสุขภาพ : การประยุกต์ใช้ทางคลินิก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์อักษร; 2552.
20. Dirgeyasa, I Wy. .Genre-Based Approach: What and How to Teach and to Learn Writing. English Language Teaching. 2016;9(9): 45-51.